

Secretul tânărului țesător

Secretul tânărului țesător

Odinioară trăia un rege puternic și înțelept care îi puneă pe supușii lui să lucreze. Munca era de a executa țesături de valoare, ale căror detalii, desen, materiale, culori, depindeau de alegerea lui. Când aceasta era terminată, țesătura uimea prin bogata ei armonie. Dar, pentru că lucrarea nu se făcea fără primejdie, regele le-a spus: „Veți fi bine primiți lângă mine oricând, în situații grele sau disperate”.

Cauzele de accidente s-au ivit fără încetare; adesea s-a întâmplat ca cel mai bun țesător să nu poată ieși dintr-o foarte mare încurcătură.

Uneori se rupea firul pentru că urzeala era slabă sau pentru că firul de aur, inflexibil și rebel, în loc să se aranjeze în ordine, după legea meseriei, strica întreaga lucrare. Alteori, uitând modelul comandat, muncitorul lucra pe moment după propria lui idee. Renunța să-l mai deplângi apoi, când țesătura lui se prezintă diferit față de modelul primit.

Într-o zi, acești oameni sătui să vadă mereu cum se unesc nodurile unele cu altele, complicându-le munca, au privit în jur cu o figură descurajată și au văzut la distanță un război de țesut bine așezat, mergând pe căruțul lui fără zdruncinături sau alte necazuri.

Supraîncărcat cu fire de aur, de mătase și de lână, era pus în mișcare de un copil. Surprinși, țesătorii s-au apropiat să vadă pânza mai de aproape. „Dar ce minune, se pare că umbli fără să întâlnești obstacole, în timp ce noi ne zbatem cu dificultățile!”. Copilul le-a răspuns: „Ați auzit ce ne-a spus regele nostru; acolo este remediu. La cel mai mic necaz, eu cer ajutorul lui”. „Dar și noi îi cerem sfatul, și seara și dimineața”. Plin de o siguranță copilărească, el le-a răspuns: „Poate că voi nu acceptați întreaga ofertă a stăpânului; până să alergați la el, mai zăboviți puțin; eu îl chem în clipa când se formează nodul”.